

บทที่ 5

สรุปผลและการอภิปรายผลการวิจัย

บทนี้ผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญของการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป กล่าวถึง วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะดังมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานของผู้บริหารใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานีตามทัศนะของครู
2. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารงานของผู้บริหารใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดสถานศึกษาต่างกัน ในจังหวัดปัตตานี
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูที่มีวุฒิการศึกษา ประสพการณ์และขนาดสถานศึกษาต่างกัน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดสถานศึกษาต่างกัันมีการบริหารแตกต่างกัน
2. ครูผู้ปฏิบัติงานวิชาการที่มีวุฒิการศึกษา ประสพการณ์และขนาดสถานศึกษาต่างกัันมีการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

3. การบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี มีความสัมพันธ์กันทางบวก

3. วิธีดำเนินการวิจัย

แนวทางการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย เครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

1) เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์และสถานภาพส่วนตัวของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารงานของผู้บริหารและระดับปฏิบัติงานวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ผลเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครู ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทการทำงาน วุฒิกการศึกษาและขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากภาควิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากครูผู้ปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองถึงผู้บริหาร โรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือครูผู้ปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยแบบสอบถาม 241 ชุด และหลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 10 วัน ผู้วิจัยได้ไปเก็บ

แบบสอบถามด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนในสภาพสมบูรณ์ทุกประการ คิดเป็นร้อยละ 100

3. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำผล ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนเอาไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี และวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี จากแบบสอบถาม โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)
2. หาค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการบริหารงานของผู้บริหาร จำแนกตามขนาดสถานศึกษาและทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe 's Method) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและการบรรยาย
3. หาค่า (F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน วุฒิการศึกษาและขนาดสถานศึกษาและทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและการบรรยาย
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
5. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างการปฏิบัติงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครู

6. สรุปผลการวิจัย

สรุปสาระสำคัญตามวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. ระดับการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

1.1 การบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไขอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

1.2 ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปฏิบัติมีระดับการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดทำปฏิทินแผนงานใช้ในการปฏิบัติงานสูงสุด และผู้บริหารมีระดับการบริหารงานเกี่ยวกับการประเมินแผนงาน โครงการและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปปฏิบัติจริงต่ำสุด

1.3 ด้านการปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการมอบหมายและอธิบายหรือบอกแนวปฏิบัติให้แก่ครูที่รับผิดชอบสูงสุด และผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานแก่ครูต่ำสุด

1.4 ด้านการตรวจสอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุมวงรอบการประเมินผล การปฏิบัติงานตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือตามคุณภาพมาตรฐานการศึกษาสูงสุด และผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดหาหรือจัดทำเครื่องมือในการตรวจสอบผลการประเมินต่ำสุด

1.5 ด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนำผลการประเมินไปใช้จัดทำแผนในภาคเรียนหรือปีการศึกษาต่อไปสูงสุด และผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้ขวัญกำลังใจในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาค่ำสุด

2. ระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

2.1 การปฏิบัติงานวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนางานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

อยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับจัดครูเข้าสอนได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและเหมาะสมกับหลักสูตรสูงสุด และครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบและเข้าใจ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและเป็นปัจจุบันต่ำสุด

2.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการดำเนินการให้ครูมีแผนจัดการเรียนรู้ครบทุกสาระการเรียนรู้สูงสุด และครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดสหวิทยากรท้องถิ่นสนับสนุนการสอนของครูอย่างต่อเนื่องต่ำสุด

2.4 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดให้มีหลักฐานเอกสารการศึกษาที่สอดคล้องกับระเบียบการวัดผลและประเมินผลการศึกษาอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และจัดให้มีการวัดผลในทุกช่วงชั้นเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอสูงสุด และครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านการประเมินต่ำสุด

2.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับจัดให้มีและใช้ประโยชน์จากห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สูงสุด และครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการนำระบบการศึกษาทางไกล เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือระบบการศึกษาผ่านดาวเทียมมาใช้ต่ำสุด

2.6 ด้านการพัฒนางานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีให้มีความสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์สถานศึกษา และการจัดสรรความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรเพื่อดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติงานประจำปีได้อย่างเหมาะสมกับความรู้ความสามารถสูงสุด และครูมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการเกี่ยวกับการมีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน และสามารถดำเนินการตามแนวทางจนบรรลุความคาดหวังได้ และการกำหนดนโยบายและการวางแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับ ระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาต่ำสุด

3. เปรียบเทียบระดับการบริหารงานของผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษานานต่างกัน
ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

3.1 ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีระดับการปฏิบัติงานในด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ ด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูที่มีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษาต่างกัน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

4.1 ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนางานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนางานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน ส่วนระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนางานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน

4.4 ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน แตกต่างจากครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน แตกต่างจากครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.5 ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแตกต่างจากครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนครูที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดกลางมีระดับการปฏิบัติงานวิชาการด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างจากครูที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี พบว่า ทักษะการบริหารงานด้านการปรับปรุงแก้ไขมีความสัมพันธ์กับทักษะการปฏิบัติงานวิชาการของครูแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทุกด้าน

7. การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานดังนี้

1. ระดับการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านการวางแผนพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับงานของ วัชรจิรา พุทถนอม (2544: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ความสามารถในการบริหารและการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดเทศบาลเขตการศึกษา 2 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติตามแผนด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข อยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความเข้าใจในระบบการบริหารแบบ PDCA ซึ่งเป็นกระบวนการ หรือวิธีการมาใช้ให้เกิดระบบบริหารงานที่เน้นวัตถุประสงค์ และเป็นทั้งวิธีการมาใช้ การบริหารงานตามระบบ PDCA นั้น ถือว่าเป็นการบริหารงานบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เพราะเป็นการนำ เอาความรู้ทางกระบวนการวิทยาศาสตร์มาใช้ เพื่อการวิเคราะห์ปัญหาและการแก้ปัญหา การป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา และประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร ยิ่งกว่านั้นยังเป็นการสร้างขีดความสามารถ สร้างความรับผิดชอบ และสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับคนทุกระดับในองค์กรจะสามารถช่วยให้การบริหารมีประสิทธิภาพสูง

อย่างไรก็ดีในด้านการดำเนินงานตามแผนงานในเรื่องการบริหารงานเกี่ยวกับการประเมินแผนงาน โครงการและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปปฏิบัติจริง ในด้านการปฏิบัติตามแผนเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานแก่ครู และในด้านการปรับปรุงแก้ไขเรื่องการให้ขวัญกำลังใจในการปรับปรุงแก้ไขปัญหายังเป็นปัญหาสำคัญของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปัตตานี สอดคล้องกับการศึกษาของนาวาลย์ ปานากาเซ็ง (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงาน

ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยศึกษาคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน ซึ่งพบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่มีปัญหาการจัดให้นักเรียนและบุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน และความต้องการของนักเรียนและชุมชน ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ไม่เพียงพอกับหน้าที่งานที่มีมากขึ้น ปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารที่ขาดความรู้ความชำนาญในการบริหารงานต่างๆ และปัญหาการดูแลติดตามความประพฤติของนักเรียนยังไม่ทั่วถึง

2. ระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสำคัญของการบริหารงานวิชาการระบุว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนและเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร(ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 16) และสอดคล้องกับกาญจนาพร ศุภประสม (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดอ่างทอง ที่เป็นเช่นนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ โดยผู้บริหารเข้าใจดีว่า งานวิชาการ คือ ส่วนหนึ่งของงานบริหาร กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ หากการบริหารงานวิชาการดำเนินไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ก็ย่อมทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนประสบผลสำเร็จ และในทางกลับกันหากดำเนินไม่ดี ไร้ประสิทธิภาพและขาดประสิทธิผลแล้ว ย่อมทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนนั้นประสบความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารงานในโรงเรียนและเสียสละเวลาอย่างเต็มที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านงานวิชาการ ซึ่งเป็นงานที่ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบโดยตรงเพราะงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน สอดคล้องกับอำภา บุญช่วย (2537 : 1) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัย วิทยาลัยหรือโรงเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เว้นแต่ในด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพรรณ จินดาทอง (2540: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ วรรณิกา (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลทางวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนครสวรรค์ ที่พบว่าระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูอยู่ในระดับมาก

เหตุผลประการสำคัญที่เป็นเช่นนี้ นอกจากการให้ความสำคัญกับงานวิชาการของพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชนปีพ.ศ. 2550 แล้ว ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่เป็นตัวอย่างในการเก็บข้อมูลมีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการทำงานแต่ละด้านอย่างสมดุลกัน และจะประจวบเหมาะกันว่าในช่วงเวลาที่มีการเก็บข้อมูลนั้นเป็นเวลาที่ทางรัฐบาลจะมีการตรวจสอบคุณภาพของโรงเรียนหลายโรงในจังหวัดชายแดนภาคได้ทำให้โรงเรียนยกระดับการพัฒนางานด้านต่าง ๆ อย่างเห็นได้ชัด แม้จะมีบางข้อในแต่ละด้านซึ่งอาจจะป็นงานที่โรงเรียนเอกชนมีข้อจำกัด เช่น ในเรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบและเข้าใจ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและเป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิสมัย อานัญจนวณิชย์ (2551: บทคัดย่อ) ที่พบว่าในด้านการใช้หลักสูตร คือ ผู้ใช้หลักสูตรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรน้อย และการพัฒนาไม่มีความต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีในด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน เรื่องการจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณี que ผู้เรียนไม่ผ่านการประเมิน ในด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เกี่ยวกับการกำหนดคน โยบายและการวางแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพภายใน ใน 2 กรณีนี้เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะโรงเรียนยังขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ประกอบกับทางโรงเรียนยังไม่มีความพร้อมด้านงบประมาณที่เพียงพอ ทำให้ครูมีการลาออกและเข้ามาใหม่อยู่ตลอดเวลาทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องจำเป็นต้องมีการสอนงานให้กับครูใหม่ และต้องใช้เวลาแก่ครูหรือบุคลากรใหม่มาปรับตัวและศึกษางานอยู่เป็นเวลาพอสมควรจึงจะรักษาความสมดุลได้ เช่นเดียวกับกรณีของการนำระบบการศึกษาทางไกล เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือระบบการศึกษาผ่านดาวเทียมมาใช้ยังพบว่ามีปัญหาที่เนื่องจากว่ามีปัญหาความไม่พร้อมของเวลาที่จำกัดในการสอนแต่ละคาบ และความไม่พร้อมเฉพาะด้านที่จะมาดูแลระบบของสื่อและเทคโนโลยี

3. เปรียบเทียบระดับการบริหารงานของผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามขนาดต่างกัน ในจังหวัดปัตตานี ผลปรากฏดังนี้

3.1 ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีระดับทักษะการบริหารในด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบ ด้านการปรับปรุงแก้ไขและโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศนา พันทาเดช (2543: บทคัดย่อ) ซึ่งวิจัยเรื่อง ศึกษาทักษะการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกำแพงนครเวียงจันทร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่าผู้บริหารอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความต้องการในการพัฒนาทักษะทางความรู้ความคิด ทักษะทางมนุษย ทักษะทางการบริหารงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และงานของสมศักดิ์ ด่านเดชา (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดยะลา ทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่ปฏิบัติงานในขนาดโรงเรียน วุฒิ การศึกษาและประสบการณ์ในตำแหน่งที่ต่างกัน ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน

เหตุผลสำคัญที่เป็นเช่นนั้นอาจเกิดจากผู้บริหาร ได้เล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญของทักษะในการบริหารงานที่ส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำในการใช้ศักยภาพของบุคลากรให้ดำเนินไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงการบริหารโรงเรียนว่ามีความสลับซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายๆ ด้าน ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษา และการบริหารการศึกษา ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถต้องรู้จักใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งคุณภาพดังกล่าวขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้บริหารเป็นสำคัญ นอกจากนี้ผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ได้เล็งเห็นความสำคัญในการทำงานที่มีการตรวจสอบและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารงานด้านอื่น ๆ ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานิตย์ รัตนปัญญา (2541: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเขตการศึกษา 1 ตามความคิดเห็นของหัวหน้าสถานศึกษาและผู้ช่วยของหัวหน้าสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีความต้องการพัฒนาทักษะการบริหารในด้านความรู้ความสามารถ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านเทคนิควิธีการ อยู่ในระดับมาก

4. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานวิชาการของครูที่มีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์และขนาดสถานศึกษาต่างกัน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี

4.1 ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ ด้านเดชา (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของหัวหน้าฝ่ายวิชาการที่ปฏิบัติงานใน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในตำแหน่งที่ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา อาแว (2534 : 133) พวงเพ็ชร ดันติวิวัฒน์ (2534 : 112) วีรวรรณ เทพรัญ (2534 : บทคัดย่อ) และณรงค์ สุทธิภักดี (2531 : 116-117) ที่พบว่า การปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยที่ได้มาเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 7 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนต่อการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาวิชาชีพครูและ ผู้บริหารการศึกษา ประกอบกับการตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพโรงเรียนมีผลให้โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีความมุ่งมั่นในการปรับปรุง แก้ไขเงื่อนไขต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประเมินโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาได้เปิดโอกาสให้ศึกษาหาความรู้ได้ทุกระบบทุกประเภท สามารถเทียบโอนผลการเรียนได้ ความสะดวก ความไม่สูญเปล่าจากการเรียนการสอนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ และ มีการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น ประชาพิจารณ์ อบรมศึกษาดูงาน ฝึกอบรมด้วยตนเอง ตลอดจนการใช้เทคโนโลยี และข้อมูลต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายต่าง ๆ ทำให้ผู้บริหารมีแนวคิดที่ทันสมัย สามารถเข้าใจและรับรู้ถึงนโยบายต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ไม่ว่าจะจำแนกตามขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่ง ต่างก็มองว่าผู้บริหารได้บริหารงาน ไม่แตกต่างกัน

4.2 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ด้านเดชา (2543 : บทคัดย่อ)

ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดยะลา และพบว่าทักษะการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนจำแนกตามขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญมี แก้วห้าประการ (2540 : 127) วีรวรรณ เทพรักษ์ (2534 : 230) กฤษฎา อาแว (2534 : 140) และพวงเพชร ดันติวิวัฒน์ (2534 : บทคัดย่อ) พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนะของครูอาจารย์ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกันผลโดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากว่าไม่ว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะมีขนาดต่างกัน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นไปในทิศทางเดียวกันสะท้อนให้เห็นว่าแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ขั้นตอน และบทบาทในการบริหารหลักสูตร เป็นผู้นำในการนำหลักสูตรไปใช้จัดหาส่งเสริมให้ครูจัดทำหลักสูตร และจัดกิจกรรมการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีการส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 23-24) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารหลักสูตรไว้ดังนี้ คือ 1) เป็นผู้นำในการใช้หลักสูตรและการเปลี่ยนแปลงการแก้ไขหลักสูตร 2) ศึกษาและทำความเข้าใจในหลักสูตรสามารถควบคุมดูแลให้คำแนะนำแก่ผู้สอนให้ดำเนินการจนบรรลุจุดหมายของหลักสูตรได้ 3) กำหนดมาตรการและแนวทางปฏิบัติในการใช้หลักสูตร 4) จัดหาวัสดุหลักสูตรที่ทันสมัยและให้มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนผู้สอน 5) ควบคุมดูแลติดตามผลการใช้หลักสูตรสนับสนุน ส่งเสริมและนิเทศการใช้หลักสูตรและการสอน 6) ประเมินผลการใช้หลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร

ในกระบวนการเรียนรู้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือและส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ติดตามประเมินผลการจัดการนิเทศภายในโรงเรียน ซึ่งหลักการสำคัญสำหรับการจัดการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารการศึกษาต้องยึดหลักสำคัญคือ 1) ผู้บริหารโรงเรียนต้องถือว่าการนิเทศการศึกษาเป็นงานในความรับผิดชอบของผู้บริหารโดยตรง 2) การนิเทศภายในโรงเรียนจะสำเร็จลงได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือทั้ง 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ 3) ตระหนักถึงความเข้าใจว่าการนิเทศภายในโรงเรียนนั้นเป็นการทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยพัฒนาเพื่อนร่วมงาน 4) บุคลากรภายในโรงเรียนต้องมีการยอมรับและให้เกิดดีซึ่งกันและกัน 5) การนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนต้องเกิดขึ้น จากความจำเป็นในการแก้ปัญหา หรือสนองความต้องการในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน 6) การสร้างเสริมกำลังใจของผู้บริหารจะมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2543: 182) สอดคล้องกับ กมล ภู่งประเสริฐ. (2544: 9-13) ได้กล่าวถึงการบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา ดังนี้ 1) ผู้บริหารมีความสามารถในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ที่มีหลักการให้บุคลากรทุกคนร่วมกันรับผิดชอบ 2) ผู้บริหารมีความสามารถในการกำหนดวิธีการและระยะเวลาการนิเทศภายใน 3) ผู้บริหารมีความสามารถในการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการนิเทศภายในสม่ำเสมอ 4) ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถในการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยถือเป็นปัญหาของสถานศึกษาโดยส่วนรวม

ส่วนระดับการปฏิบัติงานวิชาการในด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแต่ละโรงที่มีขนาด โรงเรียนแตกต่างกันออกไปต่างมีแนวทางการบริหารวิชาการไปในทิศทางที่ต่างกันออกไป ตามความพร้อมและข้อจำกัดของ โรงเรียนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิน รัตนศิลา (255... : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการจำแนกตามขนาดสถานศึกษา และพบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติงานแตกต่างกันกับโรงเรียน ขนาดกลาง และขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติมา สุวรรณ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 อย่างน้อยมีโรงเรียน 2 ขนาดที่มีสภาพการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกันนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียนตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพราะโดยส่วนใหญ่โรงเรียนขนาดใหญ่มักได้เงินอุดหนุนมากย่อมมีผลต่อการพัฒนาด้านวิชาการ ได้ดีกว่าโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก โดยเฉพาะงานด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จำเป็นต้องลงทุนมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา มากชู (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานนิเทศงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา ที่พบว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็กปฏิบัติงานการนิเทศงานวิชาการโดยภาพรวมและงานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน น้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ส่วนงานด้านการเรียนการสอนผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กปฏิบัติงานน้อยกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ส่วนงานด้านอื่นๆ ไม่แตกต่าง

นอกจากนี้ยังได้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของผู้บริหารต่างขนาดของโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยภาพรวมแล้วมีความเอาใจใส่กับการบริหารงานที่แตกต่างกัน

แม้ว่าจะมีความพร้อมด้านบุคลากรอื่น ๆ และครูก็ตาม ความเข้าใจในงานวิชาการมากน้อยแค่ไหน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการเตรียมการ (เพียรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ, 2552: 133)

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดปัตตานี

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีโดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้

5.1. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีด้านการวางแผนกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูโดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี พบว่า การบริหารงานด้านการวางแผนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานวิชาการของครูแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี สังขะไชย (2541) รอชิตะฮ์ สายสอิด (2546) และสมศักดิ์ ด้านเดชา (2543)

ผลการวิจัยที่ได้มาเช่นนี้ ก็เนื่องจากว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมิได้มีการกำหนดเป้าหมายและวางแผนที่ชัดเจน มีความพร้อมในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามหลักสูตร มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมการทำงานให้เป็นไปตามแผนงาน ตลอดจนการวางแผนที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติและมีเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับงานและทำให้การทำงานเดินหน้าไปอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร ฟุ้งเฟื่อง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองเขยงราย และ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาถึงแนวโน้มการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง พ.ศ. 2548-2558 ของสะการียา แว โชะ (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าวิสัยทัศน์การบริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่คุณธรรม ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและจัดการศึกษาที่หลากหลาย เน้นการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบ และการวางแผนงานด้านบุคลากรและการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของประกอบ คณานุรักษ์ (อ้างถึงใน อำนาจ อ่อนฤทธิ์, 2545: 100) ที่ได้กล่าวว่า การวางแผนเป็นงานสำคัญเป็นหน้าที่ประการแรกที่จะต้องทำก่อน กระบวนการบริหารอื่น ๆ เป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไรอย่างไร ทำเมื่อไร และใครเป็นผู้นำและผู้ทำ โดยพิจารณาถึงปัญหา วิธีการแก้ไขสู่ทางการดำเนินงานและการนำทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

5.2. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีด้านการปฏิบัติตามแผนกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูโดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของทักษะการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี พบว่าการบริหารงานด้านการปฏิบัติตามแผนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานวิชาการของครูแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพล ขันการนาวิ (2547) อำนวย อ่อนฤทธิ์ (2545) ทศนีย์ วรรณิกา (2551) และคำมาย บุญสนอง (2549)

ผลการวิจัยที่ได้ออกมาเช่นนี้ น่าจะเป็นเหตุผลที่ว่าการบริหารงานของโรงเรียนมีการดำเนินการ โดยผ่านกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ระเบียบ เอกสาร และคู่มืองานวิชาการ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึงตามแนวดำเนินการดังกล่าว มีการจัดแผนการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความพร้อมด้านอาคารสถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ มีการจัดสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและตรงตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ กำหนดแนวปฏิบัติและการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน และดำเนินการตามแนวทางที่ได้วางไว้ มีตารางสอนรวมและรายบุคคล ตารางการใช้ห้องเรียน จัดทำแผนงานวิชาการเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีผู้รับผิดชอบเฉพาะ มีแนวปฏิบัติในการจัดครูเข้าสอน และสอนซ่อมเสริม โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัดในรายวิชาที่จะสอน มีการปฐมนิเทศที่เป็นระบบ มีห้องสมุดที่ดี มีการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของอำนวยการ อ่อนฤทธิ์ (2545: 101) ที่กล่าวว่าในชั้นปฏิบัติ ผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ผู้สอนควรมีการดำเนินงานทุก ๆ ขั้นตอน ถ้าได้มีการร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องจะช่วยให้แนวทางในการทำงานกว้างขึ้นและมีความชัดเจนมากขึ้น ตลอดจนบุคลากรก็มีความเต็มใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

5.3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีด้านการตรวจสอบกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูโดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี พบว่า การบริหารงานด้านการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานวิชาการของครูแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชจรีา พุทถนอม (2544) และบุญเสริม เพ็งหมาน (2541 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการบริหารงานวิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก สาเหตุที่ผลการวิจัยได้มาเช่นนี้ก็เนื่องจากว่าผู้บริหารโรงเรียนการแนวทางการประเมินผลในรายวิชาต่าง ๆ แต่ละภาคเรียนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้มาตรฐานในระดับเดียวกันทุกโรงเรียน มี

การกำหนดการรายงานผลการประเมิน ทุกขั้นตอนมีการระบุผู้รับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล ทำให้สามารถลดปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในขั้นตอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งสังค อุทธานันท์ (อ้างถึงใน อานาจ อ่อนฤทธิ์ (2545: 101)) ได้ระบุว่า ขั้นตอนการติดตามประเมินผลถือเป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยความร่วมมือของบุคลากรทั้งหมดภายในโรงเรียน การติดตามผลสามารถทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีด้านการปรับปรุงแก้ไขกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูโดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี พบว่า การบริหารงานด้านการปรับปรุงแก้ไขมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานวิชาการของครูแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทุกด้าน ซึ่งสะท้อนถึงความเข้าใจและการปฏิบัติของผู้บริหารที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาและแนวทางการพัฒนาการศึกษา และในกระบวนการตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขหรือการบริหารคุณภาพ PDCA ของเดิมนั้น มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน กล่าวคือ ถ้าผู้บริหารโรงเรียนมีความสามารถในการบริหารมาก การปฏิบัติงานวิชาการก็จะสูงขึ้นไปตามไปด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากระบวนการบริหารแบบ (PDCA) เป็นปัจจัยที่ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ เพราะมีการควบคุมคุณภาพ ซึ่งเมื่อผู้บริหารโรงเรียนได้นำ กระบวนการบริหารทั้งสี่ด้านมาปฏิบัติตามมาก ก็ย่อมจะมีความสามารถในการบริหารมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการให้มากขึ้นไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้ มีดังต่อไปนี้

1. การบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี แม้ว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ควรพัฒนาเฉพาะด้าน กล่าวคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนงานในเรื่องการบริหารงานเกี่ยวกับการประเมินแผนงาน โครงการและปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปปฏิบัติจริง ควรจัดทำแผนงานประเมิน โครงการเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการในอนาคต ในด้านการปฏิบัติตามแผนเรื่องการจัดตั้งอำนาจความสะดวกในการปฏิบัติงานแก่ครู โดยที่ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาหรือผู้บริหารควรจัดหาสื่อต่างๆที่ทันสมัยที่พร้อมสำหรับใช้งานเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่องานอื่น ๆ ของครูและบุคลากรของสถานศึกษา และในด้านการปรับปรุงแก้ไขเรื่องการให้ขวัญกำลังใจก็ควรจะเน้นการนิเทศการสอนอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีโครงการพบปะระหว่างครูกับผู้บริหารหรือระหว่างครูด้วยกันเพื่อสร้างความสนิทสนมและความสามัคคี และเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการสถานศึกษา

2. การปฏิบัติงานวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยังมีบางเรื่องที่ควรนำไปพัฒนา โดยเฉพาะในเรื่องการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ควรมีการอบรมให้ครูสามารถผลิตสื่อบางอย่างใช้เอง ควรมีการจัดทำทะเบียนและคู่มือสื่อและมีเจ้าหน้าที่ดูแลที่ชัดเจน นอกจากนั้นควรจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีความทันสมัยหรือที่มีอยู่แล้วก็ควรพัฒนามากขึ้นไปอีก อีกทั้งควรพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ผู้บริหารควรพัฒนาการบริหารงาน โดยกระบวนการแบบ PDCA ด้านการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการปรับปรุงไปใช้จริงในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะในด้านวิชาการเพราะเป็นกระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการดำเนินงานต่างๆ ของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานของครูตามทัศนะของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี
3. ควรศึกษาความคิดเห็นของครูและบุคลากรที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานของผู้บริหาร ตามกระบวนการแบบ PDCA ของเดมิ่ง ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส
4. ควรศึกษาระบบการประกันคุณภาพภายในของงานวิชาการในแต่ละด้านในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ตามกระบวนการแบบ PDCA

Prince of Songkla University
Pattani Campus